

השבת

של רבי נחמן מברסלב

❖ ובענין זה, יש דברים נפלאים הרבה. אך כלל הדברים, כי הבחירה חופשית לבן הרשע ולבן הצדיק, ואם לא ייטיב מעשיו ויסמוך על זכות אבותיו או זכות בניו, מכל שכן כשיחלוק על ידי זה על הצדיק האמת, אוי לו ולנשמתו.

❖ וזה היה פגם קרח, כמאמר רבותינו ז"ל, ואם ייטיב מעשיו אשרי לו (אוצר היראה - צדיק, ל"ג).

חיי מוהר"ן

❖ אחר שבא [אדמו"ר ז"ל] מלמברג, לא נסע עוד על האוקריינע, לומר תורה כדרכו מקודם, מחמת החולאת, ופעם אחת היה מספר בשבת שירה מענין שבימים הקודמין היה נוסע על המדינה בעתים הללו, והיה אומר שם תורה נפלאה וכו'.

❖ והיה מספר כמתגעגע, ואמר שכשהיה יושב על העגלה, היה ענין מיוחד, וכשהיה בא לעיר שנסע לשם ויצאו לקראתו ועשו לו כבוד היה נעשה ענין אחר, כשנכנס אל העיר היה ענין אחר, כשאמר תורה שם היה ענין אחר. אחר-כך כשקבל מעות היה ענין אחר. וחשב כיוצא בזה כמה ענינים, שבכל פעם היה ענין אחר.

❖ והמובן מדבריו שהיה לו בענין הנסיעה עבודה מיוחדת נפלאה ונוראה מאד, בכל ענין בפני עצמו, הן בהנסיעה הן בהכבוד וכו' וכו' כנ"ל (חיי מוהר"ן - מקום לידתו וישיבתו ונסיעותיו וטלטוליו, קכ"ח).

סיפור

☺ בברסלב היה עשיר אחד שהיה מקרב לאדמו"ר זצ"ל, והיה לו בן יחיד, ועשה שידוך עבורו עם נכדת הבעל שם טוב זצ"ל. וכשהגיע זמן הנשואין, באותו זמן נפטר אצל רבינו ז"ל ילד אחד, ונהג רבינו ז"ל שבעה מחוץ לעיר, כי שכר לו דירה שם שהיה גן לפניו, יען לא היה בקו הבריאה, ולקח אתו את ר' חיים שרה"ס שישמש אותו שם.

☺ והנה העשיר הנ"ל טרם נסע לחפת בנו, הלך עמו אל אדמו"ר זצ"ל, לקבל רשות ממנו, וקבלו רשות ממנו ונסעו לדרכם.

❖ על-ידי שנאה בא בהלות, ועל-ידי שנאה בא שרפה.

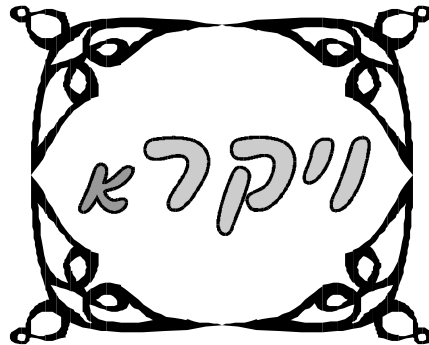
❖ על-ידי אהבת השם יתברך נשמר הנפש מכל פגעים רעים.

❖ כשתשוב בתחילה על עוונותיך, תוכל לבוא לאהבת השם יתברך (מספר המידות - אהבה).

צדיק

❖ יש טועים הרבה, וסוברים בדעתם כאילו התורה הולכת בירושה וכו', כידוע לבקיאים קצת בהנהגת העולם עתה, ורבותינו ז"ל אמרו בהפך **כתר שם טוב מנח כל הרוצה יבא וייטול**. וכתוב **אב לא ישא בעוון הבן וכו'**.

❖ וכמו שראינו בכל הדורות, שהיו צדיקים הרבה, והיו להם בנים רשעים. וכן רשעים הרבה, שהיו להם בנים צדיקים, וכמאמר רבותינו ז"ל שאינה

ירשה לך. וכמו שראינו אצל מלכי בית דוד שהיה אחז רשע גדול והיה בן יותם הצדיק, ומהרשע הזה יצא דייקא צדיק גדול ונורא חזקיהו המלך.

❖ וכן מחזקיהו נולדו מנשה ואמון שהיו רשעים, ומהם יצא יאשיהו הצדיק שכמוהו לא היה אשר שב אל ה' וכו', וסוף כל סוף יצא מהם משיח צדקנו, שכל הגאולה תהיה על ידו.

❖ וכל זה מחמת כי גם הרשעים הגדולים אין להם כח אלא לעקור את עצמם מהדעת דקדשה. אבל שורש נקדת הדעת דקדשה המשרש בישראל מירשת אבותינו הקדושים, זה נשאר קיים ועומד לעד ולנצח נצחים, עד שאחר כך מתלבשת הקדשה הזאת ויוצאת על ידי זרע הילודים שנולדים מהרשעים אלו בעצמן, עד שעל ידי זה קדשת הדעת דקדשה לא יפסק לעולם ויהיה נמשך מדור לדור עד הסוף.

❖ **ונפש כי תקריב קרבן מנחה...**
ונפש כי תקריב קרבן מנחה, וכמו שפירש רש"י לא נאמר נפש אלא **מנחה מי שדרכו להקריב מנחה עני**. מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו. נפש זה בחינת רצון. והשתוקקות חזק במסירת נפש.

❖ כי כל הקרבנות של בהמות ועופות שסומכין עליהם ושוחטין אותם וכו', זה בחינת זביחת היצר כמובא. אבל המנחה, אין בה שחיטה. והיא בחינת קרבן עני. **אין עני אלא מן הדעת**. היינו מי שהוא עני במעשים טובים ואין בו דעת לזבוח את יצרו לגמרי, ואף על פי כן הוא רוצה להקריב קרבן לה', נתנה לו התורה עצה שיקריב את נפשו, היינו רצונו. שזהו בחינת קרבן מנחה שנאמר בה נפש שהוא קרבן עני שאין בה שום שחיטה, ואף על פי כן, היא יקרה מאד בעיני ה' יתברך, מאחר שרצונו חזק כל כך לה' יתברך, עד שאם הוא בעניונו הגדולה, אינו מונע את עצמו מלהקריב קרבן לה'. דהיינו בחינת קרבן מנחה שהוא בחינת נפש בחינת רצון וכנ"ל... (לקוטי הלכות - ברכת הריח ה' - ח')

מלח ברית אלקיך

❖ אמרו רבותינו ז"ל: נאמר 'ברית' במלח ונאמר 'ברית' ביסורין - כי היסורין הם בחינת מלח, שפולטין מהאדם כל הדמים רעים, שמהם באין כל התאוות וכל החטאים, שמשם נמשכין כל הכפירות וכל הקושיות וחסרון אמונה.

❖ ועל כן כשזוכה על ידי יסורין להתעורר בתשובה ולפשפש במעשיו ולפתוח ולנקב לבו האבן, שזה בחינת מליחה בכלי מנוקב דייקא, אז זוכה על ידי זה לגרש ולפלוט כל הדמים הרעים, שהם כל התאוות, ולזכות לאמונה שלימה. וכן על ידי תענית בהתעוררות התשובה ולב נשבר כנ"ל, זוכה גם כן לזה (הלכות חלב ודם הלכה ד', אותיות י"א).

מידות

❖ כשאין אהבה בין בני אדם, על-ידי זה הם הולכי רכיל, ועל-ידי רכילות באים לליצנות, ועל-ידי ליצנות הם דוברים שקר.

☺ בלילה ההוא, הקיץ עצמו רבינו ז"ל משנתו, ונטל ידיו, ואמר ל' חיים הנ"ל: **בא עמי!** והלך עמו אל הגן, ורץ שם רבינו ז"ל בין האילנות אנה ואנה, ור' חיים הנ"ל נפחד מאד כשראה זאת, עד שנשמרו שערות ראשו. בתוך כך בא אליו רבינו ז"ל ואמר לו: **הראית? כי בא אלי הבעל שם טוב זקנו של הכלה ואמר כי אינו חפץ בהחתן ורוצה לקח את החתן, והכלה היא יתומה!**

☺ וכשמע ר' חיים הנ"ל זאת נתפחד עוד יותר, והוא עומד וארכבותיו דא לדא נקשו, ותכף בא אליו עוד הפעם אדמו"ר זצ"ל, ואמר לו: **פעלתי אצלו שלא יקח את החתן רק שלא יהיה להם בנים.**

☺ ואחר כך, נכנסו אל הבית. והנה ממחרת בצהרים עמד ר' חיים בחוץ וירא, והנה שליח מיוחד מהמחתנים, רץ לאדמו"ר זצ"ל, וספר לו כי החתן נחלה בדרך, ואי אפשר בשום אופן לסע עמו על החתנה, בכך יבקש רחמים בעדו.

☺ ויאמר לו רבינו ז"ל: **חזור לדרכך החתן יהיה בקו הבריאה ויסעו עמו על החתנה ויעמידו החפה,** ומיד חזר השליח לדרכו. ונתפלא מאד ר' חיים הנ"ל מחמת שידע מה שנעשה בלילה הקודמת, והחתנה היתה אז, אך נתקיימו דברי אדמו"ר זצ"ל שאמר ל' חיים הנ"ל, שלא יהיה להם בנים, ודרו ביחד הזוג הנ"ל ובנים לא היו להם. ואחר כמה שנים, אחרי פטירת אדמו"ר זצ"ל, השתדל הרב ר' צבי אריה מורה צדק מברסלב [שהיה התן רבי חיים שרה'ס הנ"ל] שיתגרשו, מחמת שחותנו הר' חיים ספר לו כל המעשה הנ"ל, והרב רבי צבי אריה בעצמו סידר להם הגט פטורין; ואחר כך, היה לשניהם בנים.

☺ המעשה הזאת, ספר הרב ר' צבי אריה ז"ל בעצמו (כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, מ"ז).

עצות

☺ צריך כל אחד לראות שיהיה נכלל בשרשו, ולהכלל בשרשו, צריך שיהיה לו בטול. ואי אפשר לבוא לידי בטול כי אם על-ידי התבודדות; כי על-ידי שמתבודד בינו לבין קונו, על-ידי-זה הוא יכול לבטל הכל ולהתדבק בהשם יתברך ולהכלל בשרשו.

☺ עיקר התבודדות הוא בלילה, שאז הכל ישנים, וגם שיהיה המקום חוץ מהעיר, שילך בדרך יחידי, דהיינו במקום שאין בני-אדם הולכים שם אפילו ביום. ועל-ידי-זה שמתבודד בלילה בדרך יחידי כנ"ל, ומפנה לבו ודעתו מכל עסקי העולם הזה ומבטל

הכל, עד שמבטל את עצמו לגמרי; דהיינו, שבתחילה מתפלל הרבה עד שמבטל מידה זאת, ואחר-כך מבטל מידה זאת, ואחר-כך מבטל את עצמו לגמרי שלא יהיה בו שום גאות ושום ממשות, עד שיהיה בעיניו כאין וכאפס ממש, עד שזוכה לבוא לבחינת בטול באמת, ועל-ידי-זה נכלל נפשו בשרשו, ועל-ידי-זה נכלל כל העולם עמו בשרשו, דהיינו שנכלל עמו הכל באחדותו יתברך (לקוטי צוה - התבודדות, ר' ז').

תפילה

☺ ...ובכן, יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתרחם עלי ותהיה בעזרי, ותזכני להרבות בהתבודדות תמיד, עד שאזכה על-ידי ההתבודדות לבטל עצמי לגמרי, עד שיתבטל ישותי לגמרי, ואהיה נכלל באחדותך באמת. ותזכני ברחמיך הרבים, ותזמין לי מקום מיוחד וזמן

מיוחד להתבודדות, ואזכה לבחור לי המקום המבחר והזמן המבחר להתבודדות, שהוא בלילה בעת שבני אדם ישנים. ובדרך יחידי, שאזכה בכל לילה ולילה להתבודד במקום מיוחד לילך בדרך יחידי במקום שאין בני אדם הולכים שם, אפילו ביום.

☺ ושם אלך ואתבודד בלילה, ואפרש כל שיחתי לפניך, ואת כל אשר עם לבבי אזכה לבאר ולפרש לפניך, בפה מלא בפרוש, עד שיתעורר לבבי באמת אליך בתשוקה גדולה, ובבכיה רבה ועצומה בדמעות שליש, לבכות ולהתוודות על עוונותי ופשעי המרבים, ולהתחרט עליהם באמת ובלב שלם, ולקבל עלי קבלה גמורה בלב שלם באמת, שלא אשוב עוד לכסלה, ולא יהיה ברוחי רמי-ה כלל, **אם אוון פעלתי לא אוסיף.**

☺ ואזכה לעורר רחמיך הרבים עלי, שתחנני מאתך במתנת חנם, ותהיה בעזרי מעתה תמיד, ותשמרני ותצילני ברחמיך מחטאים ועוונות ופשעים ומכל התאוות רעות. ובפרט מפגם הברית, שהוא כלל כל התורה כלה תצילני ותשמרני תמיד, ברחמיך

הרבים ברחמיך הגדולים ברחמיך העצומים, עד שאזכה על-ידי ההתבודדות בלילה לבטל עצמי לגמרי, לבטל כל מידה ומידה רעה, וכל תאוה ותאוה רעה, עד שאהיה נקי לגמרי מכל התאוות ומכל המידות רעות, ואזכה לבטל כל מיני גאות וגבהות וגסות הרוח ממני, עד שאזכה לבא לתכלית הביטול באמת לאמתו כרצונך הטוב, עד שאזכה להכלל באחדותך באמת.

☺ ועל-ידי-זה, יהיה נכלל כל העולם עם נפשי באחדותך הפשוט, ויתאחד ויכלל אחר הבריאה בקודם הבריאה, אפשרי המציאות בחיוב המציאות. ונהיה דבוקים ואחודים וכוללים בך תמיד באמת, ולא נפרד ממך אפילו כרגע קלה, ויתגלה אחדותך הפשוט בעולם, **וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.**

☺ עזרני עזרני, חנני חנני, להרבות בהתבודדות ובשיחה ביני לבין קוני בלילה בדרך יחידי, עד שאזכה לתכלית הביטול באמת, עד שאהיה נכלל בך באמת עם כל העולמות כלם, ונשוב כלנו אליך באמת ובלב שלם, **ונדעה נרדפה לדעת את ה' יומם לא ננוח לילה לא נשקוט, עד אשר נזכה למצוא אותך בכל-עת (לקוטי תפילות א', ג"ב).**

מכתב

☺ רבנו של עולם, אבי אבי, חמדת לבבי, חיותי ותענוגי הנצחי וכו' כל מיני קינות קשות וכל מיני בכיות וזעקות גדולות קשות מרות לא יספיקו כלל לחטא ועבירה אחת שהוא מר ומרור לנפש הישראלי, אפילו יותר מכל מיני הרג ומות ומכל מיני גהינם שבעולם...

☺ דבר המוגבל אף אם הוא גדול כמו שהוא גדול נגד הדבר שאינו מוגבל כאין וכאפס ממש נחשב.

☺ הכוסף ומתגעגע בפנימיות לבו להתקשר בקשרים חזקים להצדיק האמת, שהוא המנהיג על כל המנהיגים, העוסק לטהרנו להביא ולהכניס עכשיו ובלבנו השגות אלקות.

☺ וכל עיקר הקיום והמעמד שלנו עכשיו ביוון מצולות המבוכות והטעויות, בעוצם התגברות החושך של הכפירות ואמונות כוזביות, הוא רק על ידו.

☺ כי אין לב אבן בעולם שלא יהיה ביכולתו להופכו ללב בשר, ואין לב נבון בעולם שלא יהיה ביכולתו לעקור מאתה כל המבוכות, ולהופכה ללב ישר ובשר, עד שסוף כל סוף יגמור מה שחפץ (מספר אג'י הנחל ב' - מכתב קנ"ו).